

Rotlle núm. 29/06
Causa núm. 206-5/04
Sentència núm. 39-06
Ponent M.I. Sr. Josep Maria PIJUAN CANADELL

S E N T È N C I A

Magistrats M.I. Srs.
Josep Maria PIJUAN CANADELL
Marie CONTE
Yves PICOD

Andorra la Vella, a quinze de desembre de dos mil sis.

En el recurs d'apel·lació interposat per la Lletrada Sofia G.T. en defensa i representació de Juan Antonio M.F. contra la sentència de data 8 de juny de 2006 dictada pel M. Iltre. Tribunal de Corts en la Causa i Rotlle de referència, per un delictes menor de lesions per imprudència. Sent part recorreguda el Ministeri Fiscal. Els components del Tribunal Superior de Justícia expressats al marge s'han constituït per a la vista i decisió, és ponent el M. Iltre. Sr. Josep Maria PIJUAN CANADELL.

ANTECEDENTS DE FET

I.-RESULTANT: Que el Tribunal de Corts dictà sentència de data 8 de juny de 2006, amb la següent part dispositiva : "FALLEM: que hem de condemnar i condemnem Juan Antonio M.F. com a responsable penal en concepte d'autor del delictes menor de lesions per imprudència tipificat a l'article 117.2 del Codi Penal, sense que concorrin circumstàncies modificatives de la responsabilitat penal, a una MULTA DE 1.200€, a una prohibició de conduir en territori andorrà per un període de 6 mesos, i al pagament de les despeses processals causades."

II.-RESULTANT: Que la sentència es recolza en els següents fets que declara provats en el seu primer Resultant: "que el dia 30 de maig de 2001, el processat Juan Antonio M.F., nascut el dia 9 de juny de 1955, de nacionalitat espanyola i sense antecedents penals, circulava al volant d'un camió Renault model M-230 16D, matrícula (E) B-7229-SS, propietat de la societat espanyola TRANS TENES SL i assegurat a la Cia. PLUS ULTRA, per la carretera secundària núm. 101, via estreta de dos vies de circulació, en sentit de baixada vers l'avinguda Tarragona d'Andorra la Vella.

Arribat a proximitat de l'entrada de l'aparcament exterior de l'edifici Encorces, lloc en el qual la calçada presenta un desnivell superior al 6% i forma una corba tancada a dreta, amb visibilitat reduïda, el conductor portà el camió vers l'esquerra envaint parcialment la via contrària on circulava un vehicle.

A fi d'evitar la col·lisió amb aquest darrer, va donar un cop de volant vers la dreta, perdent el control del camió, el qual desequilibrat a raó de la seva velocitat inadequada i pel fet que el pes de la seva carrega passà vers l'esquerra, va tombar-se fortament fins a circular sobre dos rodes, xocant primer amb el vehicle Fiat Panda matrícula (AND) C-8096 conduït per José Manuel R.E. i propietat de la societat andorrana SAME SL que circulava en el mateix sentit i que es trobava parat en una fila, es tombà amb el costat esquerre sobre del sostre d'aquest

vehicle que arrossegà varis metres, xocant finalment amb el camió DAF matrícula (NL) BF-RF-57 que es trobava estacionat al costat dret de la calçada.

En aquest accident, José Manuel R.E. patí ferides que necessitaren un temps de curació de 124 dies.

Tots els perjudicats, inclosa la CASS, han estat indemnitzats i han renunciat a rés més reclamar."

III.-RESULTANT: que la Defensa de l'acusat Juan Antonio M.F. ha formulat recurs d'apel·lació contra l'esmentada sentència, recurs que fonamenta en que el Tribunal de Corts no ha fet una acurada valoració de la prova practicada al considerar greu, i no lleu, la imprudència comesa per l'acusat. Entén la part apel·lant que els fets no haurien de ser tipificats com a delictes menor de lesions per imprudència greu de l'article 117.2 del Codi Penal ja que la imprudència de l'acusat fou mínima, ateses les condicions de la carretera, amb un desnivell superior al 6%, traçat de corba tancada a dreta i la calçada molt estreta, per la qual cosa la Defensa de l'acusat al·lega que la invasió del carril de circulació contrari era maniobra que venia obligada per tal de facilitar l'entrada en l'aparcament de l'edifici Encorcés, i aquestes circumstàncies junt amb el fet que, contràriament al que considera la sentència apel·lada, l'acusat no circulava en excés de velocitat ja que té manifestat que ho feia entre 10 i 20 km/h, sent la velocitat limitada genèricament a 90km/h. Per tot això, considera la part apel·lant que els fets haurien de ser tipificats com a contravenció penal de lesions per imprudència lleu de l'article 477 del Codi Penal, infracció criminal que hauria de ser declarada prescrita i, en conseqüència, hauria de pronunciar-se l'absolució de l'acusat Juan Antonio M.F..

IV.-RESULTANT: que en el present recurs ha comparegut el Ministeri Fiscal oposant-se al recurs per considerar que el pes i dimensions del camió que conduïa l'acusat i les circumstàncies de la via, molt estreta, amb un 6 % de desnivell i en aglomeració, junt amb la reduïda visibilitat per la corba de gir a dreta, obligaven a l'acusat a extremar les precaucions en la conducció, havent-se doncs de qualificar com a greu el cúmul d'imprudències comeses per l'acusat i, per això, el Ministeri Fiscal demanà la desestimació del recurs i la confirmació de la sentència apel·lada per ésser ajustada a Dret.

FONAMENTS DE DRET

I.-CONSIDERANT: que la diferència fonamental entre la imprudència greu, també anomenada temerària, y la imprudència lleu, anomenada també imprudència simple o *culpa lata*, ha de raure en el grau de descuit o d'omissió d'atenció per part de l'autor dels fets, i així, s'apreciarà imprudència greu quan s'incorri en la ommissió de les precaucions més elementals o rudimentàries, infringint d'una manera total el deure objectiu de tenir cura i ometent, també de manera total, la diligència deguda en atenció a les circumstàncies, de tal manera que hom actua de manera absolutament descuidada sense preveure el que era fàcilment previsible i evitable. Per contra, la imprudència s'haurà de considerar lleu quan no es prenen totes les precaucions que haurien evitat causar el resultat, podent-les prendre en tant que previsibles. I així resulta de la Jurisprudència, per cert escassa, ja que és ben sabut que en l'anterior Codi Penal la imprudència venia tipificada en atenció exclusivament al resultat i no a la graduació de la negligència, circumstància que abonà que en la Jurisprudència més recent del Tribunals penals del Principat rarament s'hi trobin referències a la distinció entre la imprudència greu i la imprudència lleu. Trobem, però, alguna sentència que fa referència a la imprudència greu, com és la sentència del Tribunal de Corts dictada en la Causa 181-2/95 que diu que "la imprudència temerària consisteix en ometre la diligència més elemental i primària, aquella que és exigible a la persona menys curosa, que dóna lloc a incórrer en imprevisions del que era fàcilment assequible i vulgar de preveure i a la vegada exigible a tota persona que assumeix un comès que pot causar un dany a la vida, integritat física o béns dels demás (Tribunal de Corts sentència 5 de febrer de 1990, causa núm. 73-ED/82), i suposa l'eliminació de l'atenció més absoluta, l'oblit de la cura més elemental o rudimentària exigida per la vida de relació (Tribunal de Corts sentència 10 d'abril de 1989), de manera que no es preveu el que era fàcilment previsible i evitable".

Per configurar, doncs, la imprudència greu haurem d'atendre al grau de descuit o d'omissió d'atenció, cosa que ens obliga a analitzar cas per cas, valorant totes les circumstàncies concurrents. En el present cas, són vàries les circumstàncies que obligaven al conductor acusat Juan Antonio M.F. a tenir una major precaució en prendre la corba com són, d'una banda les dimensions i pes del camió que conduïa, d'altra les característiques de la calçada, un revolt molt tancat de gir a la dreta en un lloc amb un desnivell superior al 6 per cent i estret, característiques totes elles de les que l'acusat n'era plenament conscient i que consten degudament acreditades en autes, com resulta de l'atestat (foli 52) i del recull de fotografies, especialment les fotografies núm. 3 i 4. I, encara que no ha estat possible determinar la velocitat exacta a la que circulava el camió conduït per l'acusat, si que es pot afirmar, com declara provat la sentència apel·lada, que la velocitat a la que circulava el camió conduït per l'acusat era inadequada ateses les circumstàncies més amunt especificades, ja que si hagués circulat a una velocitat inferior, com la que l'acusat té confessada de entre 10 i 20 km/hora, es ben segur que no s'hauria vist obligat a donar un cop de volant de manera tant brusca que li va fer perdre el control del camió, envaint el carril contrari fins esclafar el vehicle Fiat Panda matrícula AND-C-8096 i col·lisionar contra un altre camió que estava degudament estacionat.

Per tot el que s'ha exposat, la imprudència en que incorregué l'acusat Juan Antonio M.F. ha de ser qualificada de greu i, per tant, constitutiva del delictes menor de lesions per imprudència de l'article 117.2 del Codi Penal, que es la qualificació que el Tribunal de Corts va assumir per fonamentar la condemna de l'esmentat acusat.

II.-CONSIDERANT: que, d'acord amb el que s'ha expressat en el precedent Considerant, procedeix la confirmació de la sentència apel·lada, imposant les despeses processals causades en el recurs a la part apel·lant, atesa la total desestimació de les seves pretensions.

Vistes la Constitució, El Codi Penal, el Codi de Procediment Penal, la jurisprudència d'aplicació, i altres fonts del Dret del Principat d'Andorra,

La Sala Penal del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

D E C I D I M

1- Desestimar el recurs d'apel·lació interposat per la representació processal de l'acusat Juan Antonio M.F. contra la sentència dictada pel Tribunal de Corts en data 8 de juny del 2006 en la causa núm. TC-206-5/04.

2- Confirmar íntegrament la sentència apel·lada.

3- Condemnar al recurrent al pagament de les despeses processals causades pel recurs.

4.- Retornar la Causa al M. Iltre. Tribunal de Corts, amb certificació de la present Sentència, per al seu compliment i execució.

Així, per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.